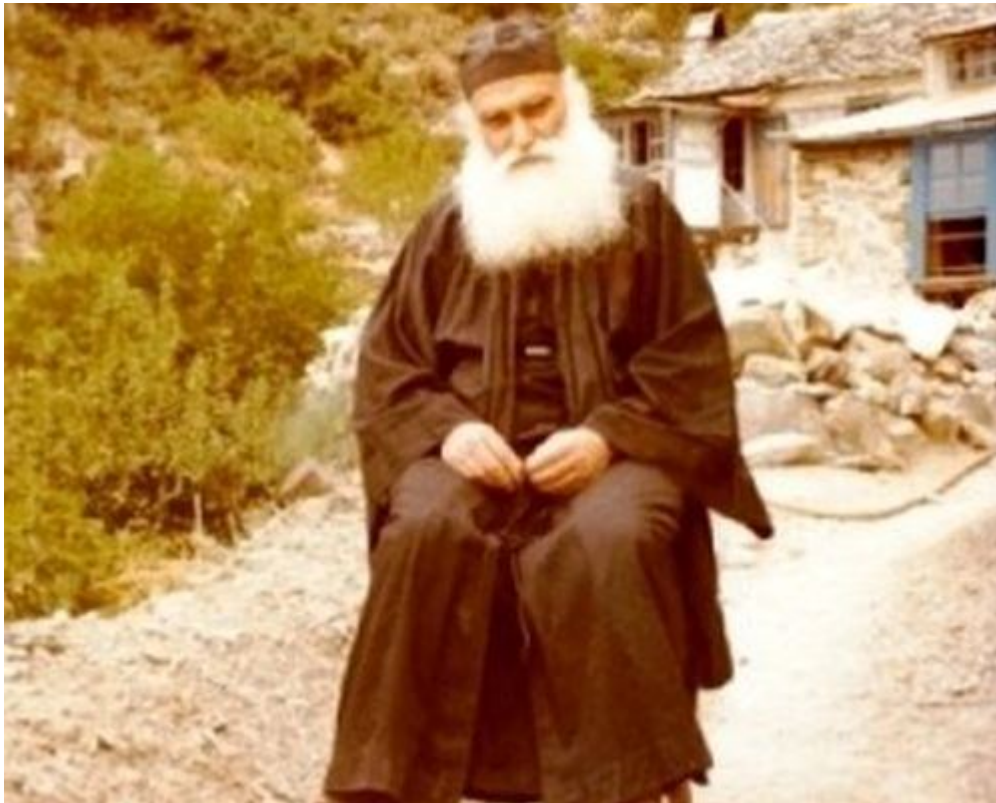

Επιστολή Γέροντος Εφραίμ Κατουνακιώτη σε καρκινοπαθή μοναχό...

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Την 27 η Φεβρουαρίου 1998 (ν.η) πριν 13 χρόνια έφυγε για τους ουρανούς ο παπα Εφραίμ ο Κατουνακιώτης. Η επιστολή που ακολουθεί δημοσιεύθηκε από τη συνοδεία του γέροντος στη βιογραφία του που εκδόθηκε από το Περιβόλι της Παναγίας το 2000, και απευθύνεται σε ετοιμοθάνατο καρκινοπαθή μοναχό...

Κατουνάκια 4-2-1993

Εν Χριστώ αγαπητέ αδελφέ π. Ιερεμία

Με πολλήν αγάπη σε ασπάζομαι αδελφικά, ευχόμενος όπως Κύριος ο Θεός εξαποστείλη τον Άγγελον Αυτού και σου χαρίση πνεύμα υπομονής, πνεύμα πίστεως και εμπιστοσύνης προς τον Θεόν. Χθες έλαβα το γράμμα σου και σήμερα πρωί έρχομαι να σου απαντήσω.

Προ τριών μηνών κατέβηκα στην Αθήνα και έκανα εγχείρηση καταρράκτου στα μάτια και δεν έχει αποκτασταθή ακόμα η όρασίς μου και δεν βλέπω καλά, και βάζω τον Ν. να σου γράψω ο,τι υπαγορεύω εγώ.

Γενού άξιος της κλήσεώς σου της «Θεοκλήτου». Μετά αγίων η κλήσις σου, μετά μαρτύρων η μερίς σου.

Να σου πω και την αλήθεια, και σε μακαρίζω και σε ζηλεύω, αποβλέποντας τον καρπόν αυτής σου της δοκιμασίας. Η πολλή αγάπη του Θεού προς εσένα εκεί σε οδήγησε, εις αυτό τον Γολγοθά...

Ο άγιος Χρυσόστομος πλέκει δύο εγκωμιαστικούς λόγους προς τον πολύαθλο Ιώβ. Δεν τον επαινεί εις το πρότερόν του βίον, προ της δοκιμασίας που ήτο θεοσεβής-φιλόξενος-απεχόμενος παντός κακού, αλλά τον εγκωμιάζει εις την υπομονήν όπου έκαμε εις αυτή την δοκιμασίαν όπου του έστειλε ο Θεός.

Στον καιρό της κατοχής ένας πατέρας πτωχός, παπουτσής, έκανε πολλά παπούτσια, και τα έδινε στην κόρη του να τα πουλήση στα γύρω χωριά. Το κοριτσάκι με διαφόρους καιρούς και ξυπόλυτο πήγαινε στα χωριά και τα πωλούσε.

Πότε πεινασμένο, πότε ξυπόλυτο, πότε ημέρα και πότε νύκτα, με αποτέλεσμα το κοριτσάκι να χτικιάση (να πάρη φυματίωσιν).

Προτού να πεθάνη πρόλαβαν και το έκαμαν καλογριούλα και το ονόμασαν Ανυσία μοναχή. Όταν της έκαμαν ανακομιδή, ευωδιάζαν τα λείψανά της. Να, λοιπόν, τι αποτέλεσμα έφερε η υπομονή εις τας θλίψεις...

Στο χωριό μου μία όμοια ψυχή, Βασιλική την ονόμαζαν, επειδή ήταν γερό κοριτσάκι, την έπαιρνε ο πατέρας της στις εξωτερικές δουλειές μαζί του.

Από τις πολλές κακουχίες κλονίστηκε σοβαρά η υγεία της και στο τέλος απέθανε. Ένας γείτονάς της, πολύ ευλαβής άνθρωπος, προσευχόμενος μία φορά είδε πέντε - έξι αγγέλους και υμνολογούσαν τον Θεόν. Καί μέσα στη μέση ήταν και αυτή η ψυχή.

Να, λοιπόν, η υπομονή τι την αξίωσε.

Καί ο Γέροντάς μας, ο παππούς σας, ο γέροντας Ιωσήφ, μας έλεγε συχνά ότι όλος ο βίος του ένα μαρτύριο ήταν και να τι τον αξίωσε ο Θεός να ευωδιάσουν τα λείψανά του. Σού ευχόμεθα δι' ευχών του αγίου Γέροντός μας και σ' εσένα «τα ίδια».

Με αδελφική αγάπη
παπα Εφραίμ Κατουνακιώτης

Πηγές: agiazoni.gr- agioritikovima.gr